

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720010306
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3720010306.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. 06. 2021 samosudcom JUDr. Ivom Hlucháňom, v trestnej veci obžalovaného: U. N., nar. XX. XX. XXXX v S., trvale bytom D. XX, L. - D., okr. Q., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný U. N., nar. XX. XX. XXXX v S., trvale bytom D. XXX, L. - D., okr. Q.,

je v i n n ý, ž e

napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/128/2018-95 zo dňa 17.10.2018, právoplatným dňa 13.08.2019, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov,

hoci bol ako otec mal. syna C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky R. Q., povinný prispievať na jeho výživu podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Pov. Bystrica sp. zn. 7P/52/2017-19 zo dňa 14.11.2017, právoplatného dňa 28.11.2017, sumou vo výške 250,- Eur, ktoré výživné mal zasielať do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa R. Q., bytom T. XXX, okres U. Q., plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca august 2019 úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, o prácu sa zodpovedne nezaujímal, na úrade práce sa ako uchádzač o zamestnanie nezaevidoval ani nepožiadaval o dávky v hmotnej núdzi a aj keď pracoval na trvalý pracovný pomer v spol. T. U. Q. od 10.01.2020 do 31.05.2020 a u U. D. - D. P. od 23.04.2020 do 30.06.2020, vyživovaciu povinnosť si nenahlásil a bol s ním rozviazaný pracovný pomer pre absencie a nezodpovedný prístup k práci, pričom na výživu svojho dieťaťa v T. a ani na inom mieste pravidelne a v plnej výške neprispieval, čím mu za obdobie od augusta 2019 do júna 2021 vrátane, vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 5.750,-Eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák.,

a z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 12 (slovom: dvanásť) mesiacov

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Považskej Bystrici podal na menovaného obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku.

Obžalovaný sa v rámci prípravného konania k spáchaniu skutku v plnom rozsahu doznal a toto oľutoval.

Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené všetky podmienky k tomu, aby súd mohol konať v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tento bol riadne upovedomený o termíne hlavného pojednávania a taktiež bol poučený, že súd môže vykonať hlavné pojednávanie aj v jeho neprítomnosti, pričom mu bola taktiež riadne doručená obžaloba aj výzva.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. 06. 2021 súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkyne R. Q., oboznámením sa rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 7P/52/2017, pracovným posudkom, odpisom z registra trestov, trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/128/2018-95, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a na základe takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný bol ku skutku vypočutý 10. 03. 2020, kde v zápisnici uviedol, že si je vedomý tej skutočnosti, že výživné na syna C. neplatí, taktiež uviedol, že dlh na výživnom je od júna 2019 a bude sa ho snažiť vyrovnať. Svoju trestnú činnosť oľutoval.

Svedkyňa R. Q. uviedla, že obžalovaný ako otec maloletého C. má voči dieťaťu súdom určenú výživovaciú povinnosť vo výške 250,- Eur, pričom po tom, čo bol odsúdený za ten istý trestný čin v auguste 2018 jej výživné naďalej neplatí a výživné jej neplatí doposiaľ. O dieťa sa nezaujíma. Taktiež uviedla, že výživné doposiaľ vôbec neplatí. Neplatením výživného nebolo dieťa vystavené do nebezpečenstva núdze.

Podľa správy zamestnávateľa firmy D., P., bol s menovaným rozviazaný pracovný pomer po dvoch mesiacoch z dôvodu jeho absencií.

Na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7P/52/2017 bol obžalovaný povinný platiť výživné 250,- Eur od 01. 11. 2017.

Súd mal ďalej za preukázané, že obžalovaný bol trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/128/2018-95 zo dňa 17. 10. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. 08. 2019 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy s tým, že výživné neplatil na to isté dieťa od novembra 2017 do septembra 2018 vrátane za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal potom súd za preukázané, že obžalovaný najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, pričom taký čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a teda naplnil všetky pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 , ods. 3 písm. c) Tr. zák., čo mal súd za preukázané jednak zo samotnej výpovede obžalovaného, ktorý sa v rámci prípravného konania k trestnej činnosti v celom rozsahu doznal, ako aj na základe svedeckej výpovede svedkyne Q. a ostatných listinných dôkazov.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností,

osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu, k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd pri určovaní trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l), teda, že tento sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Priťažujúcu okolnosť u menovaného nezistil a preto pomer poľahčujúcich k priťažujúcim bol 1:0 v prospech poľahčujúcich.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaný sa dopúšťal trestnej činnosti v čase podmienenečného odsúdenia, z čoho súd potom usúdil záver, že obžalovaný si z predchádzajúceho odsúdenia nezobral náležité ponaučenie a naďalej páchal úmyselnú trestnú činnosť. Súd obžalovanému uložil trest na dolnej hranici zákonnej sadzby, pričom považoval trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov za trest, ktorým bude splnený účel trestu v zmysle § 34 Tr. zák..

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného pre výkon tohto trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento nebol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody.

Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).